

## **Theo's moment met de kinderen ( het verhaal van Offerus / St Christoffel ):**

Een grote man zocht zijn leven lang naar iemand die hij kon dienen. Hij was sterk en groot, zodat de mensen hem een reus noemden. Zijn naam was Offerus. Het was een harde werker. De boeren waren altijd blij als hij hun knecht wilde zijn. Maar hij bleef nooit lang op dezelfde plaats. Het leek wel of Offerus iets zocht, maar het niet kon vinden. Overal waar Offerus kwam vroeg hij aan de mensen: “wie is de machtigste”? Zo kwam hij terecht bij de koning. Die was heel blij met zo'n sterke man, want er was net een oorlog aan de gang die hij graag wilde winnen. Offerus ging vechten voor de koning en diezelfde dag vluchtte het andere leger voor de grote sterke reus. 's Avonds was er een groot feest in het paleis en Offerus mocht naast de koning aan tafel zitten. Er werd gegeten, gedronken en gepraat. Aan het eind werd het heel stil er klonk prachtige harp muziek en een stem zong zo mooi dat je er stil van werd. Plotseling maakte de koning een kruisteken. Offerus wist niet wat de koning deed en vroeg hem waarom hij zo'n kruisteken maakte. De koning keek een beetje angstig om zich heen en fluisterde dat in het liedje gezongen werd over de duivel. Offerus stond op want de koning was dus niet de machtigste maar de duivel.

Offerus ging dus op zoek naar de duivel en vond hem. Hij wist helemaal niet wie het was en zeker niet dat de duivel altijd slechte en gemene dingen deed. Offerus hielp de duivel tot ze op een dag langs een kruis kwamen, dat aan de kant van de weg stond. De duivel schrok, sloeg zijn handen voor zijn gezicht en rende weg. Offerus wilde weten wat er aan de hand was en vroeg de duivel waarom hij zo bang geworden was van die twee houten paaltjes. De duivel fluisterde: “er is er maar één die de machtigste is, dat is de grote Koning”.

Offerus ging op zoek naar de koning. Na dagen lopen kwam hij terecht bij een oude man, een kluizenaar. Die vertelde hem over Jezus Christus, de echte koning die was gekomen om mensen te helpen en om mensen gelukkig te maken. Offerus wilde die koning vinden, maar ja bidden en vasten hoorden niet zo bij hem, hij wilde met z'n grote handen werken.

Elke dag bracht hij mensen over de rivier, hij droeg ze op zijn schouders en zorgde er voor dat ze veilig aan de overkant kwamen. Dat deed hij 7 jaar lang. Tot hij op een nacht wakker werd van een stem. Hij liep naar het water maar zag niemand. Terug in bed hoorde hij de stem weer, maar ook de tweede keer zag Offerus niemand. Pas na drie keer vond hij een kind, hij nam het op zijn schouders en droeg het over de rivier. Maar halverwege werd het kind zwaarder en zwaarder. Offerus dacht dat hij zou verdrinken. Hij keek omhoog naar het kind op zijn schouders en zag zoiets moois. Het kind straalde als de zon en zei “ik ben de koning die jij zoekt, ik ben Jezus Christus. Je leven lang heb je naar mij gezocht en 7 jaar heb jij mensen gedragen, daarom zal ik jou dopen in mijn naam en vanaf dit moment heet je Christoffel, Christusdrager”

De volgende morgen vonden mensen Christoffel in zijn hut, hij was dood. De oude kluizenaar begreep dat Christoffel gevonden had waar hij zijn hele leven naar gezocht had.

Christoffel, Christusdrager, de drager van mensen, Patroon van de reizigers, omdat hij mensen veilig naar de “overkant” brengt en weer terug.